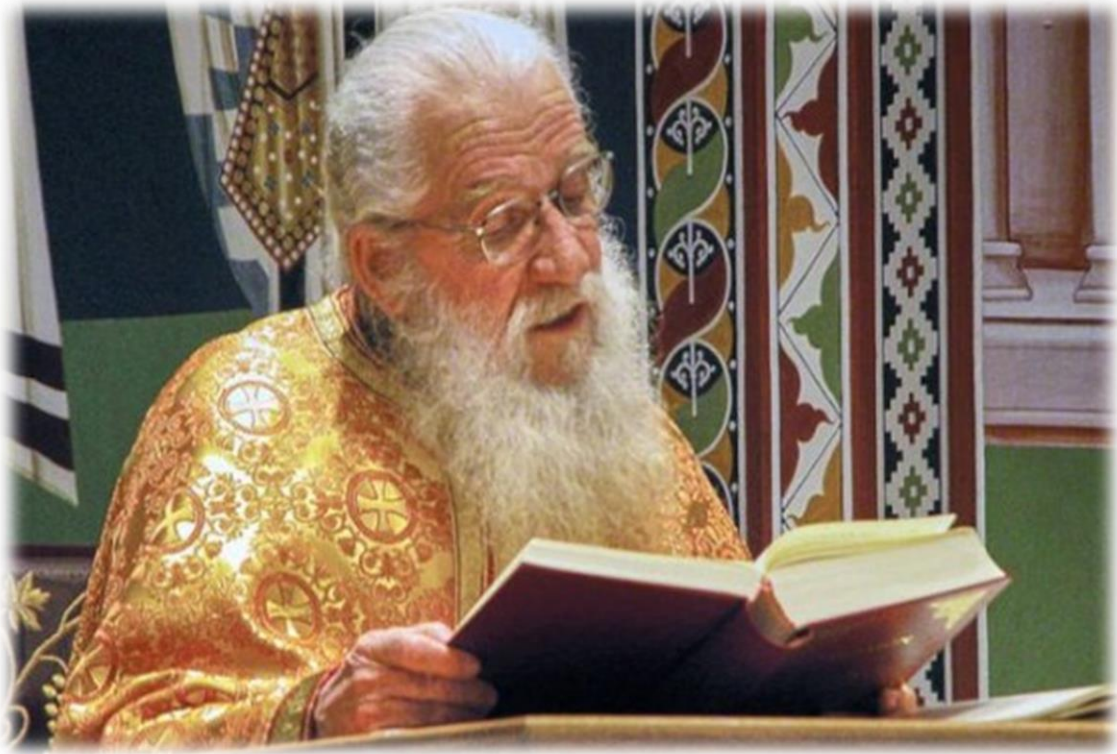

Ο αληθινός άνθρωπος.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Εκείνος που θα αποφασίσει να γίνει αληθινός χριστιανός, να γίνει αληθινά πνευματικός άνθρωπος, αληθινά τέκνο του Θεού, θα πρέπει όπως-δήποτε να έχει υπ' όψιν του ότι πρώτα-πρώτα θα γίνει ο αληθινός άνθρωπος. Δεν είναι άλλο αληθινός άνθρωπος και άλλο χριστιανός. Κάθε άνθρωπος που είναι έξω από αυτόν τον αληθινό άνθρωπο δεν είναι σωστός και ακέραιος άνθρωπος. Το ένα είναι αυτό. Το δεύτερο είναι ότι θα πρέπει να έχει υπ' όψιν του πως αυτό το πράγμα θα γίνει όχι με ό,τι θα κάνει ο άνθρωπος στον εαυτό του, αλλά με αυτό που θα κάνει ο Θεός σ' αυτόν.

Μπορεί κάποιος να είναι ένας πολιτισμένος, ένας μορφωμένος άνθρωπος· να έχει συνηθίσει στους καλούς τρόπους, στην καλή συμπεριφορά, στην ευγένεια που, τέλος πάντων, προσφέρει ο πολιτισμός στους ανθρώπους. Να έχει συνηθίσει και να έχει μάθει και να έχει αποκτήσει πολλά άλλα πράγματα, αλλά αυτά όλα να μην τον κάνουν αληθινό άνθρωπο, να μην τον κάνουν πνευματικό άνθρωπο, αληθινά χριστιανό, αληθινά τέκνο του Θεού.

Και αν αυτό δεν το καταλάβει κανείς – ένας που θέλει να γίνει χριστιανός, που θέλει να γίνει πνευματικός άνθρωπος – και έχει οποιαδήποτε ελπίδα, έστω και μικρή, στις γνώσεις του, στον πολιτισμό του, σε όσα μαθαίνει τέλος πάντων μέσα στη σύγχρονη κοινωνία, δεν πρόκειται να γίνει πνευματικός άνθρωπος, δεν πρόκειται να γίνει σωστός χριστιανός, δεν πρόκειται να γίνει ο αληθινός άνθρωπος.

Βέβαια, αυτά όλα καλά είναι· δεν μπορεί κανείς να πει ότι είναι άσχημα. Και ό,τι καλό έχει κανείς από όλα αυτά, καλό κάνει και στον εαυτό του, καλό κάνει και στους άλλους. Αλλά αλίμονο όμως εάν θεωρήσει κανείς ότι αυτά είναι η πνευματική ζωή και νομίσει ότι αυτά τον καθιστούν πνευματικό άνθρωπο, άνθρωπο του Θεού. Τότε θα μένει πάντοτε απ' έξω από αυτή την πραγματικότητα που λέγεται πνευματική ζωή, καινούργια ζωή που δίνει ο Θεός.

Και ενώ όλα αυτά είναι καλά βέβαια από κάποια πλευρά, από μια άλλη πλευρά θα έλεγε κανείς ότι εμποδίζουν τον Θεό, εμποδίζουν τον άνθρωπο να γίνει πνευματικός άνθρωπος, να γίνει αληθινός άνθρωπος. Τον εμποδίζουν όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά διότι ελπίζει σ' αυτά.

Όταν πάρει κανείς το βερνίκι της άλφα πολιτιστικής ζωής, το επίχρισμα της βήτα κοσμικής ζωής – με την καλή έννοια κοσμικής ζωής – πάρα πολύ δυσκολεύεται μετά να τα ξεπεράσει αυτά και να αποφασίσει να γίνει πνευματικός άνθρωπος.

Όπως δηλαδή ο Κύριος είπε: «Πώς δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύσονται εις την βασιλείαν των ουρανών!» (Λουκ. 18:24). Όχι γιατί αυτά καθ' εαυτά τα χρήματα έχουν τίποτε το κακό, αλλά διότι εκείνος που τα έχει εμπιστεύεται, παραδίδεται σ' αυτά, και επιπλέον, για να τα έχει, κατά-λαβαίνει κανείς ποια είναι η ψυχική και πνευματική του κατάσταση. Και όλα αυτά τον εμποδίζουν να γίνει κατάλληλος για τη βασιλεία των ουρανών, να πάρει τη θέση εκείνη που πρέπει να πάρει, για να εισέλθει στη βασιλεία των ουρανών. Και γι' αυτό λέει ο Κύριος: «Πώς δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύσονται εις την βασιλείαν των ουρανών!».

Το ίδιο μπορούμε να πούμε κι εδώ: «Πώς δύσκόλως εισελεύσονται εις την βασιλείαν των ουρανών, πώς δύσκόλως θα γίνουν άνθρωποι του Θεού, χριστιανοί αληθινοί, αληθινοί άνθρωποι, πνευματικοί άνθρωποι, εκείνοι οι οποίοι έχουν όλα αυτά τα πράγματα!» – τον άλφα πολιτισμό, το βήτα κοινωνικό επίχρισμα και δεν ξέρω τι άλλο.

Και η μόρφωση ακόμη, αν θέλετε να πω, ένα τέτοιο πράγμα είναι, όπως και όλα εκείνα τα άλλα που τα θεωρούμε καλά, και που αυτά καθ' εαυτά δεν είναι άσχημα· καλά είναι. Αλλά όταν κολλήσουν στον άνθρωπο, και όταν ο άνθρωπος εμπιστευθεί σ' αυτά και ελπίζει σ' αυτά και παρηγορείται με αυτά, δεν μπορεί να ελπίζει αληθινά στη χάρη του Θεού και δεν μπορεί να περιμένει αληθινά την επέμβαση του Θεού, που θα τον κάνει νέο άνθρωπο, αληθινό άνθρωπο, πνευματικό άνθρωπο.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, «Μέσα στην έρημο του κόσμου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2009, σελ. 30.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>.